

FOXHOUND AMERYKAŃSKI

(American Foxhound)

Pochodzenie: U.S.A.

Data publikacji oryginalnego wzorca: 02.11.1979

Użytkowość: Pies gończy.

Klasyfikacja FCI: grupa 6 Psy gończe, posokowce i rasy pokrewne.
sekcja 1.1. Duże psy gończe.
Podlega próbom pracy.

GŁOWA:

Powinna być dość długa, o lekko wysklepionej potylicy.

Mózgoczaszka szeroka i wypełniona.

Stop umiarkowanie zaznaczony.

Trzewiočaszka:

Kufa dość długa, prosta i kwadratowa.

Oczy duże, szeroko rozstawione, o łagodnym i prośącym wyrazie, brązowe lub piwne.

Uszy osadzone umiarkowanie nisko, długie, sięgające prawie czubka nosa; cienkie, dość szerokie, nie unoszące się do góry, ułożone blisko głowy z przednią krawędzią lekko zawiniętą do policzków; zaokrąglone na końcach.

SZYJA:

Swobodna, lekka, o mocnej budowie lecz mimo to nie przeładowana, średniej długości. Sucha, bez podgardla, ale niewielka zmarszczka poniżej kącika warg jest dopuszczalna.

TUŁÓW:

Grzbiet umiarkowanie długi, umięśniony i mocny.

Lędźwie szerokie i lekko wysklepione.

Klatka piersiowa powinna być głęboka, dla zapewnienia wystarczającej ilości miejsca płucom, węższa w proporcji do głębokości niż u angielskiego gończego, obwód klatki piersiowej 71 cm jest uważany za dobry dla psa o wzroście 58 cm.

Żebra dobrze wysklepione; ostatnie żebra wydłużone ku tyłowi.

Słabizny o szerokości 7,6 cm nadają grzbietowi sprężystość.

OGON:

Osadzony umiarkowanie wysoko, noszony wesoło, ale nie zakręcony nad grzbietem, lekko zagięty, z bardzo nieznaczną „szczotką” na spodzie.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie proste, o mocnym kośćcu.

Łopatki skośne, suche, umięśnione, ale nie ciężkie lub przeładowane, przenoszące swobodę ruchu z aktywnością i siłą.

Śródreżce krótkie i proste.

Łapy przednie kocie, palce dobrze wysklepione, pazury mocne, opuszki pełne i twarde.

Kończyny tylne:

Uda i biodra mocne i umięśnione, dające dużą siłę napędową.

Staw kolanowy mocny, nisko umieszczony.

Stawy skokowe mocne, symetrycznie i umiarkowanie kątowne.

Łapy tylne zwarte i mocne.

SZATA:

Sierść przylegająca, twarda, średniej długości.

Umaszczenie: każde jest dopuszczalne.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie: - psy 56 - 63,5 cm,

- suki 53 - 61 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

- czaszka bardzo spłaszczona, o wąskiej mózgowcaszce; przesadnie wysklepiona,
- nos zadarty lub garbonos,
- kufa długa i spiczasta, zdecydowanie odcinająca się poniżej linii oczu, albo bardzo krótka,
- oczy małe, o ostrym spojrzeniu, terierowate lub wyłupiaste,
- uszy krótkie, wysoko osadzone lub ze skłonnością do unoszenia powyżej nasady,
- szyja gruba, krótka, noszona poziomo na przedłużeniu kłębu, z podgardlem i luźną skórą,
- grzbiet bardzo długi, luźny, łękowaty
- łędźwie płaskie i wąskie,
- klatka piersiowa nieproporcjonalnie szeroka lub zbyt płytka,
- żebra płaskie,
- ogon długi; zakrzywiony lub nachylony do przodu; ogon „szczurzy”, całkowity brak „szczotki”,
- kończyny przednie krzywe,
- łopatki proste i spionowane,

- łokcie odstające,
- „krowia” postawa tylnych kończyn lub strome kątownie,
- łapa luźna z wydłużonymi palcami,
- słabe umięśnienie lub brak siły napędowej,
- włos krótki, rzadki i delikatny.

Skala punktów:

GŁOWA:

- czaszka	5
- kufa	5
- oczy	5
- uszy	5
	20

TUŁÓW:

- szyja	5
- klatka piersiowa i łopatki	15
- grzbiet, lędźwie i żebra	15
	35

APARAT RUCHU:

- kończyny przednie	10
- biodra, uda i kończyny tylne	10
- łapy	15
	35

SZATA I OGON:

- szata	5
- ogon	5
	10

Razem **100**

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w mosznie.